

Predplata u Šibeniku:
Pojedini broj stoji 4 para
Na knu 6 para
Predplata van Šibenika:
na godinu 8 Kr.
na pō godine 4 Kr.

Vlasnik,
izdavatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIEČ

Pisma i predplate šalju se ured-
ništvu. — Nefrankirana se pisma
ne primaju. Rukopisi se ne vra-
ćaju. — Oglasi se tiskaju po 30
para, probčena, zahvale, itd. po
40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarnica
Ivan Štaglinatz
Trg Sv. Ivana.

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Šibenik, 13. svibnja.

Cielo naše dosadašnje pisanje moglo je svakoga uvjeriti, da mi ne krijemo istinu, jer vrlo dobro znamo, da naša otvorena borba može bit korisna i uspješna samo pomoću istine, bilo u obćim narodnim pitanjima, bilo u pitanjima mjestne naravi.

Pa pošto smo se stavili u službu istine, ne može nam bit ravno, ako nam itko predbaci, da se našeg zadatka ne držimo, pa bilo to i splitsko „Jedinstvo“.

Ne znamo koja svrha vodi taj list, kad se onako o nas zadjeva. Ili je to plod zlobe, ili gluposti. Drugčije ne bismo znali protumačiti njegovo pisanje. Jer kako je onda, da nas ne može razumjeti?

Nego prije svega, da ga zapitamo: zna li „Jedinstvo“ koga uzimlje u zaštitu, koga brani? Ako ne zna, da ga za čas poslužimo.

Ljudi, koji se njemu utiču, mare za slogu u Šibeniku, koliko za lanjski snieg. Sloga im je samo izlika. Oni bi htjeli po što po to dođepat se opet obćinskih stolica, jer im je dodijalo *ne biti* na njima. Inače kako da ih shvatimo? Uz njih sloga šibenskih Hrvata morala bi propasti, bez njih jedino može da postoji.

I zbilja sloga narodnjaka i pravaša danas postoji i krjepka je uprav stoga, što su ljudi, koje „Jedinstvo“ uzimlje u obranu, izključeni iz čvrste falange šibenskih Hrvata. A jer pravaši i poštenu narodnjaci hoće da ta sloga uztraje, ne će nikako da među se prime elemente, koji bi toj slozi samo na propast bili.

Mi se vrlo dobro spominjemo, kako je „Jedinstvo“ lani u ovo doba pisalo o pok. Šupuku, kako ga je slavilo radi toga, što je u Šibeniku okupio narod oko hrvatske zastave.

Šupuk je bio jedan od prvaka u narodnoj stranci, moćan i uplivan, pa je, kako rekospo u našem prošlom uvodnom članku, u Šibeniku

ostvario slogu narodnjaka i pravaša. Disidenti te sloge danas su taman oni ljudi, koje „Jedinstvo“ zakriliuje.

Vidi li sada, koju liepu figuru čini dojučerašnji organ nar. stranke, kad tiska onakove neistine i nezgrapnosti?

I za to smo mi uvijek tvrdili i tvrdimo, da smo za slogu najvrjednijih. Ne možemo pojmit iskrenu slogu s ljudima, koji su se iznevjerili svome prvaku. Kad se njemu iznevjeriše, kako da se ne iznevjere sutra svakome drugome?

Ovdje bismo mogli završiti, ali na popunu slike još ćemo koju.

„Jedinstvo“ pita, da li pripadamo „hrvatskoj stranci“ dosljedno, da li se pokoravamo disciplini stranke. U istinu to pitanje „Jedinstvo“ ne upravlja nama, nego stanovitim osobama, koje su trn u oku njegovim miljenicim, ali je očito, da nišani i na nas. Mi smo već predtečno na to pitanje jasno odgovorili, kad smo rekli, da pitanje fuzije hrvatskih naših stranaka nije za nas ništa novo, da smo mi u Šibeniku proveli fuziju još onda, kad naši zastupnici nisu o njoj ni sanjali.

Prema tome je očito, da se nalazimo slozni uz hrvatsku stranku, sigurni, da ona ne će nikad ništa počiniti, što bi se kosilo s onom narodnom politikom, o kojoj smo pisali na prvom mjestu našeg prvog broja, i da će imat uvijek pred očima samo narodno dobro.

Od ljudi, kojima je „Jedinstvo“ uporište, ne nadamo se dobru, nit oni mogu govoriti u ime hrvatske stranke u Šibeniku, kao ni „Jedinstvo“, jer ono nije organ te stranke.

Vara se dakle „Jedinstvo“, kad veli, da je prema tome slobodno svakoj stranci kandidovati za obćinske izbore svoje ljude. To je nesmisao. Sloznm Hrvatima u Šibeniku naprotiv biti će najpreča dužnost složno i sporazumno kandidirati takove ljude, i to ljude, koji će moći jamčiti svojim glasom, svojim imarom

i svojom nesebičnošću, da će poraditi zbilja za ekonomsko dobro obćine, za sve to veći razvitak hrvatske sviesti u narodu i za obranu narodnih i mjestnih pravica i interesa.

U ostalom ovo je, po našem mnienju, pitanje, koje inače ne bi spadalo amo. O tome će, kako rekospo u posljednjem broju, suditi narod na izborima.

Krupna je međutim laž, da šibenski slozni Hrvati ne će sloge ni s onima, koji su i do sada na obćini vršili častno i pošteno povjerenje im dužnosti. S takovim će slozni Hrvati biti uvijek podpuno skupa, a nama, što je „Jedinstvo“ tim riečima i nehote potvrdilo istinu, da je na obćini bilo i onih, koji nisu častno i pošteno vršili svoje dužnosti.

„Hrvatska Rieč“ nije još nikoga uvriedila, niti će ikad. Lako je što takova utvrditi, nō neka „Jedinstvo“ izvoli navesti rieči i stavke — ali ne izvrēuci — kojima smo to učinili, kako ono tvrdi.

„Jedinstvo“ brka pojam poštenja sa pojmom administrativne sposobnosti, pa da navrati vodu na svoj mlin, u nestašici jačih razloga, obara se na ovdješnje obćinske činovnike. Što ga oni tu ulaze? Oni su činovnici i ništa drugo.

Nego, na koncu konce, nama je skroz začudno, dapače neshvatljivo, čemu ti ljudi mole i zaklinju, da se dođje do sloge. Jesu li oni svjestni, da su jaki, toliko jaki, te mogu odlučiti u izborima? Ako jesu, čemu onda traže, da ih slozni šibenski Hrvati prime u svoje kolo, kad ih oni nipošto ne će? A ne će ih za to, jer oni do sloge puno drže i jer znadu, da bi pristupom tih ljudi sloge odmah nestalo.

Mi dakle ne natežemo odviše žice. Stvari tako stoji i ne dadu se promieniti ni pisanjem u „Jedinstvu“, ni deputacijama, ni moljakanjem, ni zapređanjem, a još manje pak prietnjama nekakove „vruće krvi“. U Šibeniku ima dosta vode.

U ostalome to pominjanje *vruće krvi*, u obće se tumači kao zlobni nagovor, kao nekakovo urćikanje, ne bi li se među disidentima našao napokon čovjek - junčina, da izvede zar kakovo vitežtvo u novoj „Zlatarević-edikeiji“!

Ovako pišu ljudi, koji valjda računaju, da bi se među njima mogao naći takav moralni velikan, i ljudi — *nota bene* — koji ujedno vapiju — iskreno vapiju — za slogom!!

Cienimo, da će nas „Jedinstvo“ biti napokon dobro shvatilo. Ako ne će da nas shvati, a ono neka zna, da služeći ovdješnjim ljudima, kojima je do sad služilo, radi samo proti pravoj slozi, uglavljennoj ovdje još pod blagopok. vit. Šupukom.

Obća skupština ribarskog društva.

Kako smo javili u 2. broju našeg lista, obća skupština „Austrijanskog ribarskog društva“ držala se je dana 30. pr. mj. u Trstu.

Iz izvještaja razabire se, da uprava sve to bolje nastoji udovoljiti pravednim zahtievima iznešenim putem hrvatske stampe. Društvo broji ukupno 589 članova, a od tih je u Trstu i okolici 157, u Gorici 21, u Istru 141, u Dalmaciji 183, u Hrvatskom primorju 4, van države 6, a činovnika i častnika ratne mornarice 77. Po svemu ovome naši Dalmatinski ribari su najbolje zastupani, a ipak u upravi su samo dva člana iz Dalmacije.

Društvo su dužni ribari sa bezkamatnim zajmom Trsta i okolice 48048:38 K. Gorice 5919:14 K, Istre 29795:59 K, a oni Dalmacije 44894:96 K, t. j. ukupno 128,658:07 K. Od ove svote tekom godine ribari su povratili 78777:22 K, a po tome je ostalo još na dugu kod ribara 49880:85 K. Po ovom se vidi, da je za siromašna ribara ova institucija prava providnost božja, te je uprav žaliti, da vlada većom subvencijom ne dolazi u pomoć društvu. Pošto nam prostor lista ne dopušta, da se potanje pozabavimo radom društva, to ćemo samo napo-

IZ JAPANSKOG SVIETA

Japanke zgrade može sunce da po vas dan obasjava, lako se vjetro, a uz to svaka porodica imade i svoju jednokatnu kućicu sa 4 do 5 soba. Nu te vedre i zdrave kućice lako planu i izgore sve do temelja. Tek to ne smeta Japancu, da se za požara ne bi prošetao izpred kuće, koju upravo proždire plamen! Znade on dobro, da čuvstvo društvene zajednice ne pušta e bi propao. Umah će dočrati rođjaci i prijatelji i dovući namještaj i gradju, pak ne će proći dugo, a na garistu podignut će se nova kućica. A japanska kuća pravi se onako, da pojedini stanari mogu, kad sele, prenieti pojedine joj dielove. Gazdino je tek zemljište i vanjske strane kuće; prozori, vrata, pod — sve to pridađa stanaru, koji to sobom dalje vuče. Unutrašnjost kuće razstavljaju pokretne pregrade; kad uztreba, uklone se takovi paraventi i onda ciela kuća

budne kō jedna soba. Uz svaku kućicu imade bašća. Japanac voli da mu je u kući što više nezakrčena prostora, pak se za to stolovi i stolice, kad više ne trebaju, slažu uza zid na posebne police, nek ne bi smetale.

Japanke se kupaju svakidan, nu kose peru veoma riedko. Bit će zbog toga, što ih pletu tako umjetničkog posla. Japanac se rado kupa u veoma vrućoj vodi; kupka mora da je ugrijava do 400 R. Japanska vlada izdala je god. 1872. zakon, kojim zabranjuje tako vruća kupanja, nu za taj zakon slabo tko i mari. Pošto je loženje u zasebnim kupkama veoma skupo, kupa se neimućnji svet u zajedničkim plivalištima, pak nije neobično, da se mužkarci i žene tamo zajedno nadju.

Kuhinjski i stolni pribor veoma je skroman; za te potrebe dostaju Japancu: metalna posuda za čaj, dvanaest malih

zdzjelica, šest malih stolica, nekoliko noževa, obrusci od papira, dzjela za pirinač, dva do tri lonca i nekoliko štipača umjesto vilica i noževa, Ručak se unosi odjedanput na malim stolićima; pred svakog gosta meće se po jedan stolić. U jelu je Japanac veoma jednostavan. Malo pirinča mali komadićak ribe, dvie tri konzerve i nešto voća — i eto mu ručka. Meso, mlieko i jaja iznose se poredje. Najradje jede se riba, pa i druga morska fauna; sve se to jede u medani kus, makar već i sagnjilo. Kuhači i kuharice hoje sve, što se iznosi na stol, tako da kadikad n. pr. jaje bude kō naranča il jabuka. Ako se uvaže nbrojone male dzjelice — haravno pri kakvoj gospodskoj časti — onda se doista može govoriti i o kuhinjskoj umjetnosti u Japanu.

Isto je tako jednostavna i moda. Ženske opravne ne izitiču se façonom, već kvalitetom. Narod se kadkada i tetovira, s razloga da se tim poljepšaje.

Spram ovoga je prirodno, da u Japanu nema mnogo siromaha. Oni prosjaci, što ih čovjek sreta po cestama, nisu nō varalice. Osiromaši li Japanac, naći će uvijek gdje da se sklone, u rođjaka i prijatelja. Zalibože, što civilizacija ukida i taj liepi starinski običaj.

Sedmčkih praznika, kō što su u nas nedjelje il drugi blagdani, nema u Japanu. Oni rade neprekidno cieli mjesec dana. Svaki grad slavi svoje posebne svečanosti, koje se obdržavaju veoma sjajno. Svega imade u japanskom blagdanskom kalendaru 38 takovih praznika. Velike svečanosti jesu prvi dan prvog mjeseca, drugi dan drugog mjeseca, treći dan trećeg mjeseca i t. d.

Pozorište je u Japanu veoma popularan zavod. Većina dramatskih komada jeste iz historije, gdje se slave junaci. Nu u novije doba ušli su u Japan i evropski komadi.

(Sliedi).

menuti, da se društvo ostavi gojenja kame-
nica po Istri, jer se je petnaestgodišnjim
gojenjem dokazalo, da tamo ne uspejavaju,
kako bi imale, a u naknadu nek gojenje
proširi na Dalmaciju, i nek se većim ma-
rom zauzme oko gojenja jagosta i hlapova.

Zeliti je, da se što prije podigne
tvornica mreža, jer naše ribare velika
carina na tegu ubija, kao i to, da bi
društvo unapred dalo ribarima mjesto
novca mreže i ine ribarske sprave po
njihovoj najnižoj cieni, buduć su naši
ribari više puta glade mreža prevareni,
a glade sprava svakojako izvarani. Pri
koncu ovog kratkog izvještaja napome-
nuti nam je, da je g. 1903 bilo na Ja-
dranskom moru ukupno 1460 ribara sa
4036 ladja, a od ovih otpada na samu
Dalmaciju 2360 ladja sa 9154 ribara.
Uzmemo li, da je prirast brodova u
srednju za brove 43.3%, a za ribare
47.8%, to ćemo na koncu god. 1909,
imati na Jadranu 5121 ribarsku ladju sa
18884 ribara. Uzme li se, da službenoj
statistici izbjegne upis brodova, a k to-
me da se za ribanje rabe i brodovi upi-
sani kao za domaću porabu, to možemo
sa stalnošću računati, da na Jadranu
(priključiv Hrvatsko primorje) ribari sada
5045 brodova sa 18258 ljudi, a da će
ovaj broj na koncu g. 1909 biti od 6401
broda sa 23605 ribara. Uzme li se da je
svaki drugi ribar oženjen, to onda 11802
obitelji živu ribarenjem.

Osim naših ribara ima na Jadranu
1220 čozata sa 300 brodova. Iz svega
ovoga dade se razabrati, da je naše more
odveć izrabljeno i da bi ovo moglo uro-
diti jednog kobnim posljedicama, čemu
bi pozvane vlasti imale posvetiti osobitu
brigu.

NA ODGOVOR.

Nazad dana pišaše mi otvoreno pi-
samo učitelj Šarić i drugovi sa podpisom.
Ja sam istim sa podpisom odgovorio.
Odgovor na moje pismo dobio sam ne
više sa podpisom, već me sad napadaju
iz bezine bezimeni „Kremenjaci“, kudeći
da jedan načelnik, onako odgovara i pod-
pisuje pismo, koje izazivlje! Ustadoše na
obranu učitelja Šarića i dr. ne bi li kako
oborili moje tvrdnje.

Ako je tko imao da odgovara na
moje pismo, to su bili Šarić i dr. te ne
razumijem, što ga ulaze bezimeni sebz-
zvani „Kremenjaci“. Čudnih li „Kreme-
njaka“, koji se kriju.

Bezimeni dopisnici u Murgurgovu
„Jedinstvu“ pozivlju me kao načelnika,
da kažem gdje su novci.

Ja sam i na to u 5. broju ovog
lista odgovorio sa podpisom i to baš
kao načelnik, navodeći tačno brojke!

Sad mi opet bezimeni „Kremenjaci“
poručuju: da ja uzmičem i da je moj
odgovor nejasan i prepanut i da sumnjaju
u moje tvrdnje.

Ne odgovaram bezimenim dopisni-
cim radi njih, već radi stvari.

Tko podpiše taj sigurno ne uz-
miče, a uzmički su samo oni, koji sada
potajno napadaju.

Moj odgovor je bio jasan, te po-
tvrdjujem sve ono, što sam u istome
naveo.

Ako tko želi znati koliko se utje-
ralo od obrtnih firmi preko proračuna,
nek se obrate na c. k. porezni ured, od
kojeg neka se u isto doba obaviesti ko-
liko je bilo poreznih odbitaka i zaosta-
taka od proračuna 1903. i 1904.

Tada će se uvjeriti, da su porezni
odbici i zaostaci daleko nadmašili utje-
rane prireze obrtnih firmi.

C. K. Poreznom uredu vjerovati
će, jer da ja navadjam brojke, opet bi
bezimeni dopisnici izišli na javnost s iz-
likom, da sumnjaju u moje tvrdnje.

Kako se je na obćini upravljalo,
najbolji je dokaz, što je poslie toliko
decenija bio snižen obćinski prirez za
50%; a javne radnje u Šibeniku i oko-
lici kažu, gdje su novci.

Za ove činjenice mogu se obavie-
stiti i kod ove obćine i kod Zemalj.
Odbora, pa i kod c. k. Poglavarstva
u Šibeniku i kod Namjestništva u Zadru.

MARKO STOJČIĆ
Načelnik.

Naše parobrodarske sveze.

Ovih se dana vode kod ministarstva
trgovine pregovori vrhu ugovora paro-
brodarskog društva Lloyda i dalmatinskih
parobrodarskih društava. Svrha tog
ugovora poznata je: naša domaća društva
pridržavaju sebi obalnu plovidbu, dočim
bi Lloyd sudjelovao su tri same brze
pruge.

Po odnosnoj osnovi jedna sama od
tih pruga ticala bi luku Šibensku.

To je za Šibenik vrlo neznatna
koncesija, i mi moramo sa svim silam
nastojati, da sve brze pruge vvrste Ši-
benik u svoj plovidbeni red.

Ako igda, to je dan danas vrieme
dragocjeno blago, osobito pak za ljude
od posla, trgovce, industrijalce itd. Ne-
stasičom brzih obćila kod nas u Šibe-
niku nije ni pomisliti, da će naša indu-
strija i trgovina igda moći procvatiti.

Gubitak vremena skopčan sa tako
otegoćenim pristupom odvraća naravno
sviet od Šibenika. Nu to nije jedina šteta.
Druga šteta ne manja sastoji se u tome,
što putujući sviet nije nikako u moguć-
nosti, da vidi Šibenik, da ocieni zgodnost
njegova položaja, da uvidi sve obstojeće
pogodnosti za razvitak trgovine i indu-
strije, i da uoči današnji napredak na-
šega grada, napredak, o kojem su i naši
i strani stručnjaci uvjereni, da prestati
ne će.

Kad se brzi parobrodi, na kojim
putuje mnoštvo stranog učenog svieta,
ne svračaju u našu luku, vidimo već po
izkustvu, da malo koji putnik obćinim
parobrodin ili preko Splita dolazi u naš
grad. Da se na što takova odlučiti, valja
da ga baš sili posao, ili čežnja da vidi
glasoviti vodopad Krka.

Mora da nas zbija u sreću zaboli,
kad promislimo, kako se s našim gradom
postupa, sa jednim gradom, gdje se je
stala razvijati kod nas tvorničarska indu-
strija, dočim su drugi gradovi, daleko
manje važnosti, počašćeni mnogobrojnim
brzim parobrodarskim vezama.

Ne možemo podleći u pravednoj
borbi, da postignemo i mi nužne nam
parobrodarske sveze, jer je naš zahtjev
opravdan obzirom na promet i na broj
pućanstva od blizu 12,000 duša.

Kod ministarstva trgovine u Beču
vode se dakle sada pregovori parobro-
darskih društava Lloyda i naših sa vla-
dom vrhu osnovnog ugovora; dočim
što se tiče pruga i plovidbenog reda,
bit će saslušane zanimane obćine i trgo-
vačke komore, na kojima je red da paze
na vlastite interese.

Glede Šibenika bi - ne znamo s koje
strane - potaknuta ideja, da bi brze pruge
bile neizravno spojene sa Šibenikom, na-
ime sredstvom manjih parobrodica, koji
bi iz Zadra ukreali putnike, poštu i drugo
iz brzih parobrodova, te bezodvlačno krenuli
u Šibenik.

Nu, svak će razumjeti, da time nije
nipošto doskočeno našim potrebam, niti
je uklonjena šteta, koju sada trpimo. I
tada ne će pripjeti u Šibenik već jedino
onaj, koji je baš uslovan da dodje, a ni
taj pak ne će se sjegurno izložiti neu-
godnom putovanju na manjim parobrodin,
te će se radije svraćati u Šibenik na isti
način, kako je do sada bivalo. Odnosno
poduzeće imat će da se potuži, što mu
se pruga ne izplačuje, i to će stalno slu-
žiti kao daljni razlog, da brze pruge mi-
moidju i dalje našu luku za dug niz
godina.

Naš zahtjev ima biti taj, da sve
brze pruge imaju ticati našu luku. Ako
se tomu pravednom zahtjevu ne bi ud-
voljilo, valja da se cio Šibenik spravi na
očajnu borbu proti ljudima i sustavu,
koji po što po to hoće da nam štetuju.
Mi moramo u tom slučaju svi složno,
jer se radi o interesu i o budućnosti
našega grada, boykotirati toliko društvo
Lloyda, koliko neka naša parobrodarska

društva, i to ne samo glade izvoza, nego
u koliko je god moguće i glade uvoza.
To nam ne će biti sjegurno teško izvesti.
Bit će nužno latiti se tako skrajnih sred-
stava, jer će stanovita gospoda samo na
taj način uvidjeti i po izkustvu razumjeti,
da nije lasno igrat se sa interesim i bu-
dućnosti našeg Šibenika. D.

DOMAĆE VIESTI

Jubilej 25. godišnjice biskupovanja
presvietlog gosp. o. Paškala Buconjića,
biskupa u Mostaru, sudeći po svim pri-
remama, proslavit će se baš dostojno,
kako i zaslužio taj prvi pastir svoga
stada, taj rodoljub žarki, koji je toliko
toga uradio za dobro ciele kršne Herce-
govine. Već je izradjen raspored svečan-
osti, a ustanovljen je i naročit odbor pod
predsjedništvom mostarskog nadžupnika
veleč. gosp fra Ambre Miletića, koji će
priredit svečanu proslavu. Po rasporedu
proslava bi imala biti na 16. 17. o. mj.
u oči i na imendan presvietlog svećara,
ali kako doznajemo, morat će se sve od-
godit za koji dan, naime do povratka bi-
skupa iz Rima, kamo ide na sastanak svih
hrvatskih biskupa. Po tome će proslava
sliediti po svoj prilici nekud pri koncu
ovog mjeseca.

I Šibenik, već unaprired želeć, da ta
proslava izpane što veličanstvenija, čestita
presvietlome biskupu Buconjiću, zaslužno-
me hrvatskom sinu, na riedkoj slavi, a
ujedno čestita i dičnom franjevačkom redu,
kojemu je Buconjić na osobitu diku.
Živio presvietli biskup o. Paskal Buconjić!

Žrtva svog zvanja. Jučer u 7 sati
u jutro izputisi svoju plemenitu dušu u
najljepšoj muženjoj dobi, u 46. o. godini,
Ladislav vit. pl. Paitoni, pokrajinski sud-
beni savjetnik.

Glas o smrti njegovoj duboko je
potresao cielim građanstvom. Tek pred
malo dana došao je ovdje, da kao za-
mjenski predsjedja poroti. Dva puta je
predsjedao zdušno, pa eto - uslied velike
sparine u tiesnoj, zadušitoj dvorani za
razprave - uhvati tešku upalu pluća, i u
samih sedam dana podlegne krutoj bolesti.

Sin odlične hrvatske plemićke obi-
telji iz Trogriva, osjećao je uvijek hrvatski
i hrvatski odgojio djecu svoju. Kao su-
dija bijaše uvijek skroz pravdan, kao
pravnik vrlo uvažen, a kao državni čin-
ovnik uvijek svugdje obljubljen.

Pred kakovih šestnaest godina bio
je za neko vrieme i ovdje u Šibeniku
sudbenim pristavom. Više godina bio je
državnim odvjetnikom u Splitu, a u zadnje
doba pokrajinskim savjetnikom u Zadru.
Bijaše oženjen od čestite hrvatske kuće
Buzolić, koja nam daje nezaboravnog
pjesnika Don Stiepa.

Učviljeniji supruzi, djeci i rodbini
naše najiskrenije saučeeće, a pokojnome
bila laka hrvatska zemlja!

Mrtvi ostanci pokojnika bit će sutra
u jutro odpraćeni do parobroda, kojim
će krenuti u Zadar, gdje će sliediti sprovod.

Naš zastupnik D. Dulibić prikazao
je na 10. o. mj. interpelaciju na ministra
financije, glade uporabe tiskanica platež-
nih listova, uvedenih naredbom 14/12.
1904. br. 166 L. D. Z. samo na talijan-
skom ili čak njemačkom jeziku, te tražio
da se takove tiskanice kao protuzakonite
odmah uklone, i da se uvedu nove makar
sa dvojezičnim hrvatskim i talijanskim
tekstom.

Porota. Dne 10. tek. mjes. bila je
razprava proti Antici Lasan pk. Ive iz
Vodica radi zločina pokušana umorstva.
Mlada i prilično liepa djevojka ljubovala
je sa Grgom Čičinom šainom Enrikovim
iz Vodica, ali proti volji njegovih roditelja.
Kad im nikako nije nspjelo skloniti ro-
ditelje, uskočiše ljubavnici u bunju, gdje
sprovedoše idilično 8 dana ljubavi, ali
kad je studen udarila i glad počeo moriti,
te se od same ljubavi ne dalo živjeti, si-
dijose u selo u stan nekog njegova prij-
atelja. Kad je minulo doba mendenih dana,
dosadi Paulu takovo živovanje i ostavi
sirotu Virginiju bez časti i zaštite... A
ona izpali u njega tri hitca iz samo-
kresa, ozlediv ga samo lagano, jer je
pucala iz neposredne blizine. Porotnici
su ju riešili, što nije moglo biti žao ni
državnim odvjetniku.

Predsjedao je g. predsjednik pl.
Grisogono, učestvovalaše kao sudci g. g.
Benković i D. Duboković. Tužio je D. r.
Alačević, a branio D. r. Pini.

Fra Grgo Martić. Pobelievao je, le-
žao logom nekoliko vremena, pa se opo-
ravio starac dični. Svi mu se veselili. Šad
odjednom opet stižu žalostne viesti o
zdravlju ljubljenog našeg Radovana, i rek-
bi, da će nam prestati kucati ono veliko
srce, iz koje se izvili toliki divni stihovi,
iz kojega se razasulo narodom najbješe
biserje njegove nenadkriljive poezije. Dao
Bog, pa nam fra Grgo i ovog puta od-
hrvao!

Odlična osoba iz Splita šalje nam
ove redke: Silno se ovdje zamjerava,
najgori utisak pravi svima onima, koji i
najmanje poznaju šibenske prilike, što
„Jedinstvo“ onako strastveno i tendeci-
ozno napada na složne narodnjake i
pravaše, koji čestno upravljaju tom ob-
ćinom, a sva koptja lomi, da uzveliča i
prikaže narodnim uzorima one, koji su
mnogo u čem ogorčili zadnje dane istog
blagopokojnog viteza Šupuka, kao na za-
hvalu tolikih privilegija od njega prim-
ljenih. Ali izvrstno splećani karakterišu
ovo Stražičievo piskaranje: „Vaja, vele
oni, Antonija kumpati, jer je njegov list
„organ i za interese — njegova žepa!“

Kako liepo splećani pogadjaju glavnu
Stražičievu manu!...

Deputacija, koja je bila kod D. r.
Dulibića, čudi se u „Jedinstvu“, što nije
dobila od njega nikakva odgovora, i što
je on odputovao u Beč prije nego li joj
se odzovao.

Mi se naprotiv ne čudimo ni malo,
dapače mislimo, da nije dobila odgovora
za to, što je odviše naduto o sebi progov-
orila u tobožnoj brzjavci, upravljenoj
„Jedinstvu“.

Onom brzjavkom deputacija je već
postigla svoju svrhu, nejzina mislja je
tim već prestala, pa što da još čeka?

Za ribarski kongres. G. Z. Bjelo-
vitić u „Trčanskom Lloydu“ piše, kako
bi bilo nužno, da se na ribarskom kon-
gresu u Beču najđe što više sinova Dal-
macije i u tu svrhu predlaže, da se sazo-
vu skupštine i izaberu delegati. Mi se
podpuno slažemo s njime, jer nije liepo
da drugi kroje zakone za nas.

„Dan“ u posljednom broju donosi
dopis iz Šibenika, u kojem su živo i isti-
nitno ocrtane stranačke prilike u našem
gradu. Upozorujemo čitaoce na taj dopis,
a one, kojih se tiče, ponukujemo da do-
bro razmišljaju o njegovu sadržaju.

Iz Murtera nam pišu, da se je dne
9. t. mj. u 4 sata po podne usidriro pred
onom lukom talijanski ratni brod na tri
jarbola. Opazilo se, kako krstari lukam,
pa je to svakoga začudilo, jer je bilo
prilično liepo vrieme — mali juginac —
tako, da su i najmanje ladice moguće lako
jedriti. U večer istog dana Murterinjani
javije taj slučaj zapovjedništvu oružničke
postaje a Tiesnome.

Preko noći je parobrod izčeznuo.
Ovom prilikom Murterinjani još jed-
nom upozorjuju vladu, kako nemaju brzo
java, što su ga već više puta zapitali.

Iz Šepurina nam pišu, da su bili
odnje dne 8. o. mj. na večer neki članovi
Vodičkog tamburaskog zbora, te da su u
ugodnom društvu proveli neko vrieme,
odpjevavši liep niz domoljubnih pjesama.
Šepurinjani žele, da ih se Vodički tam-
burashi češće sjete.

Bilo bi pohvalno, kad bi oni sami
ustrojili tamburaski zbor, pa i hrvatsku
čitaonicu. Do koga je, nek se makne.

Bijelić Božo s Bribirskih Mostina
zakrenuo vratom ženi ko kokoši, koja
nakon malo izdahnu. Uzrok ljubomornost.

Našem izvjestitelju izmakla se po-
greška, pa ne spomenu, da su zadušni-
ci za blagopk. Strossmayera prisustvo-
vali i naši vatrogasci korporativno, što
ovim izpravljam i hvalimo njihovo pris-
ustvovanje.

Naše Brzjavke.

BEČ. 12. U parlamentu glasovana carin-
ska tarifa. Danas će možda sliediti zaključak
zasjedanja.

BUDAPEST. 12. Tisza danas opet kanj
prikazati dimisije. Teško je pitanje, tko da
ga nasliedi, jer se radi o neodvisnosti Ugarske.

LONDON. 12. Jučer se objesio ovaj
poklisar korejanski.

RIM. 13. U talijanskoj komori Tittoni
spominje vojničku izdaju, koja je smjerala
na prevat. Veli, da je trojni savez oslobodio
Italiju od velikih troškova, i da Austrija s
Italijom radi sporazumno na Balkanu, a do-
govorno s Njemačkom.

PETROGRAD. 13. U sobotu su kod Jen-
cenga Japanci izgubili 50 ljudi.